

hold vedrørende bevillingshavernes virksomhed, jfr. at disse spørgsmål varetages i henhold til lovgivningen om elektriske stærkstrømsanlæg, vil tilsynets væsentligste opgave blive at påse, at lovens og bevillingens vilkår overholdes. Det kan i denne forbindelse være påkrævet, at tilsynet besigtiger de enkelte virksomheder, eller at handelsministeriet i forbindelse med konkrete spørgsmål søger konsulentbistand her i landet eller i udlandet, og det vil i så fald være de hermed forbundne udgifter, som bevillingshaverne efter bestemmelsen i § 5, stk. 1 nr. 7, skal betale. Det må antages, at der kun vil blive tale om udgifter af ret ubetydelig størrelsesorden. Sådanne udgifter vil bevillingshaverne i henhold til bestemmelsen i § 9 kunne indregne i priserne som nødvendige omkostninger ved administration efter lovens regler. Det kan ikke antages at blive nødvendigt for bevillingshaverne at øge deres personale for at opfylde krav efter § 5, stk. 1 nr. 6.

Spørgsmål 16:

Kan stk. 1s formål opfyldes alene af det foreslåede krav i nr. 1, tillige med et krav om fremlæggelse af 5-årige drifts- og anlægsbudgetter til orientering?

Svar:

Spørgsmålet må besvares benægtende. Der henvises herved også til min besvarelse af spørgsmål 1 og spørgsmål 4.

Spørgsmål 17:

Er det nødvendigt at opstille samme betingelser til bevilling og eneretsbevilling?

Svar:

Spørgsmålet må besvares i al væsentlighed bekræftende. Jeg henviser herved til min besvarelse af spørgsmål 12.

Spørgsmål 18:

Stilles der krav om dansk nationalitet for opnåelse af bevilling og eneretsbevilling?

Svar:

Spørgsmålet må besvares benægtende. I relation til borgere eller selskaber hjemmehørende i EF-lande vil der ikke kunne stilles et sådant krav.

Med den allerede eksisterende elforsyningsstruktur må problemet dog anses for at være af teoretisk karakter.

Spørgsmål 19:

Der ønskes eksempler på, hvilke yderligere vilkår, der vil kunne stilles i henhold til stk. 2?

Svar:

Som anført i bemærkningerne til § 5, stk. 2, giver bestemmelsen mulighed for inden for nærmere angivne grænser, som må anses for særdeles snævre, at fastsætte vilkår udover de i stk. 1 nævnte. Bestemmelsen må anses for at være nødvendig for at kunne tage højde for konkrete omstændigheder i forbindelse med den enkelte bevillingsansøgers forhold. Som eksempel kan nævnes, at der i forbindelse med bevillingsansøgere, der driver virksomhed med ind- eller udførsel af elektricitet, kan være behov for særlige bestemmelser herom i bevillingen. Jeg henviser øvrigt til, at der i lov om naturgasforsyning § 3, stk. 2, er optaget en bestemmelse af mere generel natur end den foreliggende med bemyndigelse til handelsministeren. I forbindelse med behandlingen af dette lovforslag blev det understreget, at forhandlingerne med en bevillingsansøger vil kunne afdække behov for specielle vilkår, som kan supplere de lovhjemlede faste vilkår, uden at det findes muligt på forhånd at konkretisere behovet herfor. Tilsvarende forhold vil kunne gøre sig gældende på elforsyningsområdet.

Spørgsmål 20:

ad § 8. Lovforslagets § 8 åbner mulighed for, at handelsministeren kan fastsætte bestemmelser, der overfører ejendomsretten til selskabernes anlæg til andre. § 9 indebærer, at ministeren i realiteten kan afgøre, om selskaberne skal give overskud eller underskud. § 13 giver handelsministeren hjemmel til at forlange, at selskaberne skal indrette deres produktionsanlæg på en af ministeren nærmere fastsat måde.

Da der ikke er tale om sædvanlige erhvervsregulerende regler, som kendes fra anden lovgivning, men om regler, der kan gribe dybt ind i de virksomheder, der omfattes af love, bedes der om en redegørelse for, hvilke synspunkter der taler for, at